

POSTANOWIENIE

o udzieleniu przerwy w odbywaniu kary

Dnia 31 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu w III Wydziale Penitencjarnym i Nadzoru nad Wykonaniem Orzeczeń Karnych w składzie:

Przewodniczący SSO Marek Masłowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Wioleta Serwata

po rozpoznaniu wniosku skazanego **T. R. syna J.** o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora Jolanty Jurewicz z Prokuratury Okręgowej w Sieradzu, która wносиła o nie udzielenie przerwy w karze pozbawienia wolności, na podstawie art. 153 § 2 kkw i art. 9 § 3 kkw

postanowił:

1. **Udzielić** skazanemu **T. R.** synowi J. i M. z domu D., urodzonemu dnia (...) w Ł. **do dnia 30.04.2018 roku przerwy w odbywaniu kary:**

- **1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 16.04.2013 r., sygn. akt IV K 337/06, z art. 229 § 3 k.k., art. 229 § 1 k.k.,
- **7 lat pobawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 23.02.2016 r. w sprawie II K 948/15 pkt wł. 1 z art. 279 § 1 k.k., art. 12 k.k., art. 13 § 1 k.k., art. 224 § 2 k.k., art. 226 § 1 k.k., art. 270 § 1 k.k., art. 275 § k.k., art. 278 § 1 k.k., art. 91 § 1 k.k. oraz art. 55 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (wyrok łączny)

1. Wstrzymać wykonanie postanowienia do dnia jego uprawomocnienia się.

UZASADNIENIE

W dniu 09.10.2017 r. do tut. Sądu wpłynął wniosek skazanego o udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności z uwagi na trudną sytuację osobistą. We wniosku podał, że jego ojciec jest w bardzo złym stanie, choruje na miażdżycę i martwicę, nie może chodzić. Jediną osobą, która może się nim zaopiekować jest babka skazanego, która również cierpi na różne choroby z racji podeszłego wieku. Skazany ma brata, ale nie wie gdzie on przebywa. Chciałby przynosić wodę i palić w piecu. Z tego względu skazany podaje, że jego obecność w domu jest niezbędna. Skazany chce również zatrudnić się przy pracach budowlanych i w ten sposób zarobić pieniądze na dalszą pomoc.

Prokurator wnioskowo oponował.

Sąd zważył:

Wniosek skazanego o udzielenie mu przerwy w karze jest zasadny.

Jak wynika z dokumentów zgromadzonych w sprawie, jak również wywiadu środowiskowego, ojciec skazanego (l.64) jest w bardzo złym stanie zdrowia – przeszedł amputację kończyny dolnej, nie może sam się poruszać, w wykonywaniu czynności życia codziennego niezbędna jest mu pomoc osób trzecich. Wraz z babką skazanego (l.87) zamieszkuje w domu jednorodzinnym bez bieżącej wody i kanalizacji, ogrzewany dwoma piecami węglowymi. Ojciec skazanego otrzymuje zasiłek w wysokości 630 złotych, a babka skazanego świadczenie emerytalne w kwocie 1470 złotych. Co dwa-trzy dni odwiedza ich siostra ojca, żeby zrobić zakupy, zmienić opatrunki, ale jej pomoc nie jest wystarczająca,

bowiem codziennie trzeba też palić w piecu i nosić wodę. Babka skazanego oświadczyła, że nie jest w stanie sama przynosić wody do domu, rąbać drewna na opał, nosić węgla, palić w piecu i chodzić po zakupy. W kręgu osób bliskich nie ma takich, które mogłyby przyjść z pomocą.

Z tych względów zasadnym było orzeczenie, jak na wstępie i określenie, że należy udzielić skazanemu 3 - miesięcznej przerwy karze, by w tym czasie zaopiekował się ojcem i babką i zorganizował im pomoc w życiu codziennym. Przedstawiona wyżej sytuacja jest taka, jaką przewiduje się w art. 153 § 2 kkw, tj. zdaniem Sądu wystąpiły ważne względy rodzinne przemawiające za czasowym zwolnieniem T. R. z zakładu karnego i przez to za złamaniem zasady ciągłości odbywania kary.

Sędzia

Pouczenie

1. Sąd może odwołać przerwę w odbywaniu kary w razie ustania przyczyny, dla której została udzielona lub w wypadku, gdy skazany nie korzysta z przerwy zgodnie z celem jej udzielenia albo rażąco narusza porządek prawny.
2. Sąd może także odwołać przerwę z powodu nie wykonywania obowiązków nałożonych z postanowieniem na podstawie art. 153§4 kkw
3. skazany ma obowiązek po upływie przerwy w odbywaniu kary stawić się w zakładzie karnym wskazanym mu przez Sąd lub dyrektora zakładu karnego.
4. Niestawienie się w zakładzie karnym najpóźniej w ciągu 3 dni po upływie terminu przerwy stanowi przestępstwo określone w art. 242§3 kk i podlega karze.
5. Koszty przymusowego doprowadzenia skazanego do zakładu w celu odbycia reszty kary obciążają skazanego
6. Tymczasowe aresztowanie w innej sprawie pod zarzutem dokonania przestępstwa powoduje, że kara w odbywaniu której udzielono przerwy podlega wykonaniu z mocy prawa.
7. Postanowienie nie jest prawomocne, ale wykonalne. Służy od niego zażalenie do Sądu Apelacyjnego w Łodzi za pośrednictwem Sądu Okręgowego w Sieradzu, w terminie 7 dni od ogłoszenia dla prokuratora i skazanego

ZARZĄDZENIE

Po uprawomocnieniu:

1. (...)
- a) (...)
- b) (...)
- c) (...)
- d) (...)

2. Zawiadomić:

- a) (...)
- b) (...)
- (...)

(...)

(...)

(...)